

Kesit

– MESUT ÇİFTÇİ · 12 Ağustos 2014

- Bir yalana inanmak, bir gerçeği anlamaktan daha kolay olmuşsa ortada gerçekten ciddi bir sorun var demektir. Bu ciddi sorun, bireyin dünyayı anlamlandırma çabasında yanlış temellerden ilham aldığıın ispatı niteliğindedir. Yanlış temellerle inşa edilen fikirler ve yaşayış biçimleri temeli sağlam olmayan yapılar gibi yıkılmaya mahkûmdur.
- Çağımızda sık sık rastladığımız bir durum bu. Ama bunu çağımızla sınırlandırmak son derece cahilce bir tutum olur. Çağımızın ilim ve irfan enstrümanları elde etmesi kolay fakat anlamlandırılması epeyce zor olan bir yapıdan oluşuyor. Bu durum seçiciliğin önem kazanmasına neden oluyor. Bir zamanlar yalnızca uzmanlaşmış kişi ve kurumlardan alınırdı bu doneler, şimdilerde ise maalesef bir klavyenin tuşları kadar yakın oldu insana. Maalesef diyorum çünkü ulaşmanın kolaylığının sağladığı fayda, ulaşılan bilginin niteliğinin kalitesizliğinin verdiği zararın kat be kat altında kaldı.
- Sen bilgi kirliliğinden bahsediyorsun ve haklısında. Benim bahsetmeye çalıştığım daha ahlaki bir durum. Bilgi kirliliği de elbette bu ahlaki yozlaşmanın sebepleri arasında. Ben iyi ve kötü arasındaki pusulanın değerlerinin değişmesinden bahsediyorum. Neye ya da kime göre iyi, neye ya da kime göre kötü? Burada dikkate alınması gereken husus toplumun huzuru mu bireyin huzurumu? Yalnızca huzur kavramını denkleme katmak akılcı bir yaklaşım olur mu? Temelde hangi erdemlerle dünyayı anlamlandırmaya başlamalı insan?
- Yaşadığımız ve daha doğrusu hissettiğimiz rahatsızlık aslında herkesin malumu. Ortada rahatsız edici bir durum varsa bilinçli ya da bilinçsiz ortamda bulunan herkes bu durumun farkında olur. Kimileri bu farkındalığı farklı biçimlerde yansıtır, kimileri de olduğu gibi. Her etkimin muhakkak bir tepkisi oluşur

bu evrenimizin yadsınması imkânsız bir kanunu niteliğindedir. Her nedenin bir sonucu vardır. Çoğu zaman etkilerin oluşturduğu tepkileri görmekte zorluk çekeriz. Çünkü mikro ölçekte meydana gelen etkiler çoğu zaman makro ölçekte karşılık bulur. Elbette bunun tersi de mümkündür. Mevzunun ahlaki boyutu ise her zaman önem arz etmiştir. Aksi düşünülemez.

- Bir toplumu, bir toplumu ve dahası bir ülkeyi ayakta tutan en önemli olgulardan birisidir farkındalık. Bu farkındalık kolunun önemli dallarından birisi de elbette doğru yanlış terazisinin doğru tartıyor olmasıdır. Kimi yanlışlar yaşandığı zamanda anlaşılacak kadar yanıltıcıdır. Kimi doğrularsa hangi zamanda yaşanılırsa yaşanılsın, genel geçerliğini yitirmez. Bu çerçeveden baktığımızda bir dorunun yerine bir yalanı yerleştirmenin ne kadar tehlikeli bir durum olduğu ortaya çıkmaktadır.
- Buraya adalet olgusunu da yerleştirmek en önemli iş olarak karşımıza çıkıyor.
- Elbette, doğru ve yanlış terazisinde adalet yoksa o teraziyi çöpe atmaktan başka bir iş kalmaz insana. Adalet gerçekten üzerinde önemle durulması gereken, hayati öneme sahip olan bir olgudur. Adaletin var olmaması halinde hiçbir ahlaki değerlendirmeden söz edilemez. Bu denklemden adaleti çıkardığında denklem çöker ve geriye boşuna harcanmış emekten başka hiçbir şey kalmaz.
- Yalanlara inanmak, gerçekleri anlamaktan belki de bu yüzden bu kadar kolay.
- Gerçekler dostum ateş gibidir. Yalnızca gerçeklerden yola çıkanları yakmazlar. Ruhunda zerre kadar yalan ya da yanlış taşıyan insanlar bu ateşin acısına katlanmak zorundadırlar. İşte bu acıdan kaçan kişiler kendi yalanlarının ve yanlışlarının esiri olmuş kişilerdir. Böyle bir durumda özgürlükten ve arındırılmış bir zihinden bahsetmekse mümkün değildir. Ruhunda yalnızca doğruları barındıranlar ise elbette bu ateşin yakmadığı kimselerdir.
- Düşüncelerin düşüncelerimin paralelinde seyrediyor sevgili dostum. Çağdaşlarımız doğru ve yanlış arasında yolunu şaşırılmış bir vaziyette yollarına devam ederken yaşadıkları sıkıntıları gündelik yaşantılarının önemsiz detaylarına bağlayadursunlar aslında huzura ulaşmak için rahatlarından vazgeçmeleri gerektiği paradoksunu anlamaktan çok uzaktalar.
- İnsan, insanları ve dahası insanlığı anlamaya kendinden başlamalı. Zira bu anlamlandırma yolunda her defasında karşıdan başlanıldığı için sonuca bir türlü ulaşamıyor.
- Zaten düşünce yolunun başlangıcında kendini bilmek, kendini tanımak yatıyor.
- Mükemmeli arayan bir toplumda kusurlu yönlerimizi kabul etmek yerine kendimizden uzaklaştırıp yok saydığımız sürece kendimizi tanıyabilmemiz mümkün değil. Bilmenin ve tanımanın ilk şartı kabul etmek olduğundan bu şartı yerine getirmeden bilebilmek ve tanıyabilmek imkânsıza yakın.
- Hayatımıza tercihlerimiz yön verdiğinden, tercih etme aşaması insan ömründe hayati bir öneme sahip. En küçük tercihlerimizin bile büyük yıkımlara yol açabileceği gerçeği gerçekten de sıkıntı verici bir durum.
- Ama kötü de olsa bir tercih yapmalıyız. Yaşamımızın en temel kaidesi bu, aksi düşünülemez.
- Düşünelebilir ama uygulanamaz.
- Popülist kültür bu konuştuklarımızdan çok uzakta seyrediyor gibi görünse de aslında işin matematiği bu güzergâhta seyrediyor.
- Benim düşündüklerimi düşünmeyenleri, benim konuştuklarımı konuşmayanları ötekileştirecek kadar cahil değilim. Ötekileştirmenin sık sık kullanılmasını bir cehalet işareti olarak görüyorum. Zaten

toplum olarak başımıza gelenlerin büyük bir çoğunluğu ötekileştirme huyumuzdan kaynaklanıyor mu?

- Ötekileştirmek büyük bir sorun. Özellikle toplumumuz için.

(kısa bir konuşma kesiti...)